

ע"פ 6420/11 - בלאל שהאב נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 6420/11

לפני: כבוד השופט י' דנציגר
כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופט מ' מזוז

המערער: בלאל שהאב

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי חיפה מיום
21.06.2011 בתיק פח 017442-05-11

תאריך הישיבה: ט"ז בכסלו תשע"ה (8.12.14)

בשם המערער: עו"ד ויסאם עראף

בשם המשיבה: עו"ד עידית פרג'ון

פסק-דין

ביום 2.12.2014 הגישה המשיבה הודעה בה הביעה הסכמתה לזיכוי של המערער מהעבירה בה הורשע
מחמת הספק.

בפתח הדיון לפנינו ביקשנו לברר עם בא-כוח המערער האם אין להסתפק בהודעתה זו של המשיבה, שהרי זיכוי הוא זיכוי, והתוצאה המשפטית היא שלא ניתן לזקוף לחובתו של המערער את העבירה שבביצועה הורשע בהכרעת הדין של בית המשפט קמא ביום 1.6.2011.

בא-כוח המערער הודיענו כי המערער עומד על ערעורו, שכן לטעמו יש לזכותו, בנסיבות העניין, זיכוי מלא ומוחלט, זאת בהתחשב במחדלים ובליקויים חמורים שנתגלו במהלך חקירתו של המערער על ידי הרשות החוקרת ובפגמים קשים ומהותיים שנפלו באופן הפעלתו ופעולתו של המדובב.

מבלי שנקבע מסמרות בנדון, ומבלי שנידרש לקביעותיו של בית המשפט קמא בנושא זה, המערער רשאי להעלות את טענותיו באשר למחדלים ולליקויים החמורים שנתגלו לדבריו במהלך חקירתו, לפני הגורמים המתאימים, ויש להניח כי אלה תיבדקנה בצורה רצינית ואחראית על ידי הגורמים המוסמכים.

ואולם, משהונחה לפנינו הודעת המשיבה דן, מצאנו לנכון להסתפק בקביעה כי המערער זכאי, כשהפועל היוצא ממנה הוא שהמערער חף מהעבירה בה הורשע, ומשכך לא ראינו לנכון להידרש לטענותיו של בא-כוחו לפנינו.

בית משפט זה פסק לא פעם בעבר כי: "זיכוי הוא זיכוי ואין דרגות לזיכוי" וכן כי "נאשם שזוכה מוחזק חף מעבירה תהיה ההנמקה לזיכוי, או הסיבה לזיכוי אשר תהיה" [רעו: ער"מ 1518/99 שוהם נ' עיריית תל-אביב-יפו (4.5.1999). כן ראו: רע"פ 6034/07 אוריאל נ' מדינת ישראל (8.11.2007)].

נוכח כל האמור לעיל, בהסכמת המשיבה, אנו מזכים את המערער מהעבירה בה הורשע על ידי בית המשפט קמא.

ניתן היום, ט"ז בכסלו התשע"ה (8.12.2014).

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט